Finanse

W1: Istota I funkcje finansów. Podstawowe kategorie finansowe.

Finanse (defenicja):

Ogół zjawisk i procesów pieniężnych związanych z tworzeniem (emisją), przepływem, gromadzeniem i wydatkowaniem środków pieniężnych.

Przedmiotem zainteresowania finansów jest ruch, tworzenie, cyrkulacja pieniądza między różnymi podmiotami prywatnymi i publicznymi oraz jej skutki społeczno-gospodarcze.

Finanse obejmują tylko te zjawiska pieniężne, które są związane z kreacją i ruchem realnie istniejących zasobów pieniądza bądź też z zaciąganiem zobowiązań do uruchomienia zasobów pieniężnych w przyszłości.

Ujęcie podmiotowe finansów:

- Finanse przedsiębiorstw
- Finanse publiczne
- Finanse osobiste
- Bankowość
- Rynki finansowe
- Finanse ubezpieczeń

Ujęcie przedmiotowe (funkcjonalne) finansów:

- Pieniężne przychody i wydatki
 - Przychody i wydatki rynkowe

Cechy strumueni:

- Powiązanie świadczenia (wydatku) pieniężnego jednej strony transakcji rynkowej ze świadczeniem innej wartości (rzeczy, usługi...)
- Ruch pieniądza i jego ekwiwalentów w transakcjach rynkowych jest regulowany przez mechanizm rynkowy i przez normy prawa stanowionego jeżeli one są.
- Przychody i wydatki nierynkowe

Cechy strumueni:

- Brak wydatku wzajemnego ze strony uczestnika transferu, otrzymującego świadczenie pieniężne; inaczej mówiąc jednostka gospodarująca dokonująca transferu nie otrzymuje nic od odbiorcy
- Nie są regulowane przez mechanizm rynkowy.

Funkcje finansów:

- Stabilizacyjna
 - Polega na oddziaływaniu na przebieg procesów gospodarczych w sferze rzeczowej w kierunku zachowania stałego i zrównoważonego wzrostu, przy optymalnym wykorzystaniu czynników produkcji (w tym i zasobów siły roboczej), dla zapewnienia społeczeństwu stałej poprawy warunków życia i realizacji celów makroekonomicznych. Funkcja stabilizacyjna nie podlega decentralizacji i jest realizowana przez rząd.
 - Instrumentry funkcji stabilizacyjnej:
 - Podatki
 - Wydatki publiczne
 - Instrumenty polityki pieniężnej
 - Regulacje prawne

Alokacyjna

- Polega na dokonywaniu podziału materialnych i ludzkich czynników produkcji między sferę wytwarzania dóbr prywatnych i sferę wytwarzania dóbr publicznych, a następnie wewnątrz obu tych sfer między różne działy, gałęzie i przedsiębiorstwa wytwarzające dobra prywatne, jak też między różne obszary i jednostki dostarczania dóbr publicznych.
- Współcześnie teoria i praktyka coraz częściej wskazują na decentralizację funkcji państwa. Polega ona na ustawowym podziale władzy politycznej, finansowej i administracyjnej między rząd i samorządy terytorialne.

• Redystrybucyjna

- Polega na dokonywaniu wtórnego podziału dochodów, które powstały w wyniku pierwotnego podziału produktu krajowego brutto na szczeblu jednostek wytwórczych (przedsiębiorstw, niedochodowych jednostek usługowych itp.) pod wpływem mechanizmu rynkowego czy też – w przypadku nierynkowych jednostek wytwarzania składników PKB – pod wpływem administracyjnych regulacji o charakterze ogólnym.
- Funkcję redystrybucyjną realizuje władza centralna. Funkcja redystrybucyjna finansów wtórnie koryguje sytuację dochodową/majątkową podatników. Funkcja ta jest realizowana w formie pieniężnej.

Aspekty redystrybucji dochodów:

 Makroekonomiczny (Dotyczy całej gospodarki i polega na transferowaniu ich z sektora prywatnego do tzw. działów nietworzących dochodów czy do sfery budżetowej) Mikroekonomiczny (Dotyczy poszczególnych podatników i gospodarstw domowych.)

Transfery wejścia		Transfery wyjścia
Podatki		Dotacje
Opłaty		Subwencje
Grzywny	Gestorzy	Kredyty preferencyjne
Składki		Emerytury, renty
Kredyty		Zasiłki socjalne
Wpływy z majątku publicznego		Płace w sektorze państwowym i samorządowym
Środki z UE	V	Odsetki od długu publicznego
	Agandy	Inwestycje w sektorze państwowym i samorządowym
	Agendy władzy publicznej	Inwestycje w sektorze państwowym i samorządowym
		Poręczenia władz państwowych
		Odszkodowania
		Składki członkowskie

Podstawowe kategorie finansowe:

Aktywa	Rzeczy, które mają właściceła i które mają określoną wartość. Mogą mieć różne formy, być instrumentami finansowymi.
Kapitałe	Aktywa, które mogą być wykorzystywane do osiągnięcia korzyści/wytworzenia innych aktywów. Są 3 podstawowe rodzaje kapitału: fizyczny, finansowy, ludzki
Inwestycje	Proces udostępniania kapitału finansowego. Inwestycja jest utrata bieżącej konsumpcji na rzecz przyszłych i niepewnych korzyści.
Finansowanie	Jest procesem pozyskiwania i zastosowania kapitału finansowego.

Inflacja:

Ogólny wzrost poziomu cen towarów i usług w gospodarce. W wyniku inflacji, pieniądz traci swoją siłę nabywczą, co oznacza, że za tę samą ilość pieniędzy można kupić mniej dóbr i usług niż wcześniej, obniżają wartość pieniądza.

W2: Pieniądz i jego rola w gospodarce rynkowej. Empiryczna i teoretyczna definicja pieniądza.

Pieniądz:

ma wartość ze względu na zaufanie, które społeczeństwo ma do jego akceptacji jako środka wymiany. Wartość pieniądza może być wpływana przez różne czynniki, w tym inflację.

Fazy ewolucji pieniądza:

Towarowy → Kruszcowy → papierowy → bezgotówkowy → Krypto

ok. 2 000 p.n.e.

ok. 700 p.n.e.

ok. 700 n.e.

1950 r.

Pieniądz towarowy:

- Mogło być cokołwiek (sól, tkaninu, narzędzia...)
- Barter (przedmiot za przedmiot) jako forma wymiany handłowej

Pieniądz kruszczowy:

- Pieniezdy wykonane z rzeczy mającej wartość na rynku (złoto, srebro, kruszce).
- Nie opiera się na zaufaniu do emitetu (np. centralny bank), ma wartość jako surowiec.
- W porównaniu do pieniądza fiducjarnego bardziej trwały i mniej podatny do inflacji, ale potrzebuje wymaga przechowania fizycznego, co może potrzebować dodatkowych kosztów.

Pieniądz papierowy:

- Banknowy (*w tym. Papierowe*) jest formą fiducjarnego pieniądza (*eng. fiat money*), nie mają wartości intrynsecznej, ale są uznawane za prawnie obowiązujący środek płatniczny przez emiteta (bank centralny/rząd) kraju. Są używane wewnątrz kraju lub regionu.
- Wartość opiera się na zaufaniu do emitetu (np. centralny bank), watość zależy od gospodarki i sutyacji politycznej w kraju.

Pieniądz bezgotówkowy:

- Brak fizycznej reprezentacji (Elektroniczna reprezentacja)
- Wygoda i efektywność
- Śledzenie i kontrola (Bezpieczeństwo)

Podstawowe rodzaje pieniądza:

- Gotówkowe
 - Pełnowartościowe (kruszcowe)
 - Papierowe (banknoty)
 - Metalowe
- Bezgotówkowe (Rozrachunkowe)
 - Elelktroniczne (Karty debetowe/kredytowe/przedpłacone)
 - Czeki
 - Weksle, Obligacje
 - Waluty wirtualne i in.

Kredytowa emisja pieniądza:

Oznacza, że pieniądz powstaje w wyniku udzielenia przez bank kredytu podmiotowi spoza systemu bankowego. Pieniądze są długiem banków emitujących ich, dlatego są gotówkowe, natomiast banki komercyjne kreują pieniądz bezgotówkowy.

Ujęcie teoretyczne pieniądza:

- Miernik wartości
- Środek wymiany dóbr i usług
- Środek płatniczy
- Jednostka gromadzenia bogactwa

• Jednostka obrachunkowa

Cechy współczesnego pieniądza:

- Powszechnie akceptowalny i rozpoznawalny
- Przenośny i poręczny
- Wytrzymały
- Łatwo podzielny na mniejsze jednostki
- Trudny do podrobienia

Agregaty monetarne – systematyka:

Ze względu na różne definicje pieniądza stosuje się różne miary (tzw. agregaty monetarne) określające wielkość jego podaży:

M0	Jest bazą monetarna, najwęzszym z agregatow monetarnych obejmujący		
	dwie katego	orie pieniądza: gotówkę w obiegu oraz rezerwy banków	
	komercyjn	ych. Wzrost M0 prowadzi do wielokrotnego wzrostu podaży	
	pieniądza k	reowanego przez banki komercyjne. Dlatego też baza monetarna	
	jest często i	nazywana pieniądzem wielkiej mocy .	
M1	Jest szerszy	m agregatem obejmującym oprócz gotówki w obiegu (nie	
	obejmuje r	<u>ezerw banków),</u> depozyty	
	bieżące zło	żone w bankach komercyjnych . Do tej kategorii	
	wliczane są	depozyty 24-godzinne (<i>over-night</i>). Agregat ten nazywany	
	pieniądzen	<u>n transakcyjnym</u> , gdyż może służyć do natychmiastowego	
	zrealizowania transakcji pieniężnej.		
M2	depozyty z 2 lat włącz	ad tego agregatu wchodzą wszystkie składowe agregatu M1 oraz yty z terminem pierwotnym (czyli terminem na jaki są zakładane) do włącznie oraz depozyty z terminem wypowiedzenia do 3 miesięcy nie. Te składniki charakteryzują się niższą płynnością, niż składniki atu M1.	
M3	papiery wa zobowiąza	rszy agregat pieniężny obejmujący składowe agregatu M2, dłużne y wartościowe z terminem pierwotnym do 2 lat włącznie, iązania banków z tytułu operacji z obietnicą okupu, jednostki nictwa funduszy rynku pieniężnego.	
	Agregat	Składowe	
1	AALEAM	J KIAUUWP	

Agregat	Składowe	
Agregat M0	Gotowka w obiegu (z kasami banków)	
(pieniądz	Środki na rachunkach rezerw obowiazkowych	
wielkiej mocy)	Środki na rachunkach bieżących banków komercyjnych w NBP	
Agregat M1	Depozyty bieżące złotowe i walutowe w bankach komercyjnych	
(pieniądz transakcyjny)	–(Gotowka w poza kasami banków)	
	Agregat M1	
Agregat M2	Depozyty terminowe z terminym pierwotnym do 2 lat	
	Depozyty z terminem wypowiedzenia do 3 miesięcy włączne.	
	Agregat M2	
Agregat M3	Dłużne papiery wartościowe z terminem pierwotnym do 2 lat włącznie	
	Operacje z przyrzeczeniem odkupu	

Rachunek pieniądza w czasie – FV:

Określenie wartości przyszłej (future value) jest rozwiązywane przy założeniu znajomości wartości bieżącej, stopy procentowej oraz liczby lat (okresów), czyli długości horyzontu czasowego inwestycji:

Wzory wartości przyszłej pojedynczego przepływu pieniężnego:

1. Kapitalizacja prosta:

$$FV = PV \cdot (1 + nr)$$

2. Kapitalizacja roczna:

$$FV = PV \cdot (1 + r)^n$$

3. Kapitalizacja częstsza niż raz na rok:

$$FV = PV \cdot (1 + r/m)^{nm}$$

Kapitalizacja ciągła – wraz ze skracaniem okresu kapitalizacji przy założeniu stałości stopy procentowej, *przyszła wartość pieniądza wzrasta*. Granicą tego wzrostu jest tzw. kapitalizacja ciągła, uwzględniająca nieskończenie krótki okres kapitalizacji odsetek. *Wzor kapitalizacji ciągłej:*

$$FV = PV * e^{nr}$$

Rachunek pieniądza w czasie – PV:

Wartość bieżąca (*present value*) oznaczana przez PV, jest to wartość otrzymana lub płacona dziś, lub wartość pieniężna rozpatrywana z punktu widzenia dnia dzisiejszego.

Wzory wartości obecnej pojedyncznych przepływów pieniężnych:

1. Kapitalizacja prosta:

$$PV = FV/(1+nr)$$

2. Kapitalizacja roczna:

$$PV = FV/(1+r)^n$$

3. Kapitalizacja częstsza niż raz na rok:

$$PV = FV/(1+r/m)^{nm}$$

Kapitalizacja ciągła - wraz ze skracaniem okresu kapitalizacji, przy założeniu stałości stopy procentowej, *wartość obecna pieniądza spada*. Granicą tego spadku jest tzw. kapitalizacja ciągła.

Wzor kapitalizacji ciągłej:

$$PV = FV \cdot e^{-r \cdot n}$$

Czynniki zmiennej wartości pieniądza w czasie: Czynniki:

- spadek siły nabywczej
- możliwość inwestowania
- występowanie ryzyka
- preferowani bieżącej konsumpcji

W3: System finansowy – definicja, funkjce, systematyka. Rodzaje przepływów pieniężnych.

System finansowy – definicja:

Stanowi mechanizm, dzięki któremu świadczy się usługi pozwalające przepływ siły nabywczej w gospodarce. Rezultatem istnienia systemu finansowego jest możliwość współtworzenia pieniądza przez niefinansowe podmioty gospodarcze (przedsiębiorstwa i gospodarstwa domowe)

oraz możliwość przepływu strumieni pieniężnych między nimi.

System finansowy w systemie społecznym:

- System społeczny
 - System ekonomiczny
 - Sfera realna
 - Sfera finansowa
 - System finansowy
 - Rynkowy system finansowy
 - Publiczny system finansowy
 - Gospodarka finansowa podmiotów sfery realnej
 - System prawny
 - System polityczny
 - Inne systemy

System finansowy – funkcje:

- Funkcje systemu finansowego
 - Monetarna (umożliwia jego pieniądzu, to jest ruch związany z płatnościami zachodzącymi w związku z bieżącą działalnością gospodarczą.)
 - Kapitałowo-redystrybucyjna (umożliwia przepływ środków pieniężnych od podmiotów dysponujących nim do podmiotów chcących z nich korzystać.)
 - Kontrolna (pozwalają kontrolować efektywność wykorzystania majątku oraz środków finansowych)

Rynkowy system finansowy:

- Instrumenty finansowe (zobowiązania finansowe roszczenia dotyczące majątku jednych podmiotów gospodarczych w stosunku do drugich.)
- Rynki finansowe (na których dokonuje się transakcji dotyczących instrumentów finansowych)
- Instytucje finansowe (pośrednicy finansowi/podmioty ekonomiczne, które przyjmują na zobowiązania finansowe/nabywane zobowiązań od drugich instytucji)
- Zasady, na jakich działają pozostałe ogniwa (reguły organizacji i funkcjonowania rynkowego systemu finansowego, są środkiem ograniczania negatywnych skutków asymetrii informacyjnej)

Publiczny system finansowy:

Jest mechanizmem zapewniającym współtworzenie i przepływ środków pieniężnych, który umożliwiają państwu dostarczanie dóbr publicznych, usług i świadczeń społecznych.

Dobro publiczne:

Dobro, *wykorzystywanie którego przez jeden podmiot nie ogranicza jego wykorzystywania przez inny podmiot* (np. obrona narodowa, bezpieczeństwo wewnętrzne itd.). Charakteryzuje się:

- niekonkurencyjnością,
- nieodmawialnością,
- niewykluczalnością.

Publiczny system finansowy włącza w siebie:

- Instytucje budżetowe (Realizujące zasady sporządzania, przyjmowania oraz wdrażania (w tym kontrolowania) budżetów publicznych)
- Instrumenty fiskalne (Prawno-ekonomiczne mechanizmy umożliwiające gromadzenie i rozdysponowanie funduszy publicznych (np. podatki, cła, opłaty publiczne))
- Publiczne instrumenty finansowe (Instrumenty finansowe, wpływy z których pozwalają na pokrycie deficytu funduszy publicznych. Instrumenty te mają charakter wyłącznie dłużny, są obarczone nikłym ryzykiem niewywiązania się przez emitenta ze swoich zobowiązań, charakteryzują się wysokim stopniem płynności.)
- Instytucje fiskalne (Organizacja/struktura, która zarządza finansami publicznymi oraz wdraża politykę fiskalną rządu. Odpowiadają za pobór podatków, planowanie budżetu, kontrola wydatków publicznych itp. (np. Ministerstwo Finansów, Urzędy Skarbowe, bank centralny, biura statystyczne))

Rodzaje przepływów pieniężnych:

- Przepływy materialne W jedną stronę płyną usługi, rzeczy, dobra, a w drugą pieniądz. Przepływy te są uruchamiane automatycznie (mechanizm naturalny/rynkowy)
- Przepływy redystrybucyjne (transfery) Ruchowi pieniądza nie towarzyszą żadne przepływy

materialne np. podatek, stypendium, świadczenia socjalne. Uruchamiane przez organy władzy. Cechy przepływów redystrybucyjnych:

- obligatoryjność przymusowy charakter
- nieodpłatność (podatki są nieodpłatne, ale występuje płatność państwa względem społeczeństwa)
- bezzwrotność występuje przepływ, ale nie można zażądać jego zwrotu
- Przepływy rozrachunkowe i instrumenty finansowe Transakcje finansowe, które nie wymagają fizycznego przekazania gotówki, ale zobowiązują do uregulowania kwoty w przyszłości. Są to zazwyczaj transakcje, w których występuje zapis księgowy lub obietnica zapłaty, ale fizyczna wymiana gotówki nie zachodzi natychmiastowo (np. przelewy bankowe, transakcje kartą płatniczą, transakcje kredytowe, transakcje papierami wartościowymi).

Cechy przepływów rozrachunkowych o charakterze bankowo-kredytowym:

- fakultatywność (dobrowolność, umowność)
- odpłatność
- o zwrotność

Cechy przepływów rozrachunkowych o charakterze ubezpieczeniowym:

- fakultatywność (dobrowolność, umowność);
- wzajemność składki i świadczenia świadczenie jest warunkowe i do jego wypłaty dochodzi przy spełnieniu zdarzenia losowego objętego umową (ubezpieczeniem).

Cechy przepływów rozrachunkowych związanych z istnieniem rynku kapitałowego:

- fakultatywność (dobrowolność, umowność);
- odpłatność o losowym charakterze;
- zwrotność obarczona szczególnym ryzykiem;
- podatność na spekulacje

W4: System bankowy – zadania, funkjce, podmioty. Struktura systemu bankowego. Polityka pieniężna NBP. Specyfika banku centralnego. Cele i strategie polityki pieniężnej. Instrumenty polityki pieniężnej. Banki komercyjne.

1828r. – Geneza banku Polskiego.

System bankowy -

Składa się z instytucji finansowych, regulacji i procedur, które zarządzają przepływem pieniądza, udzielają kredytów, gromadzą depozyty oraz świadczą różnorodne usługi finansowe.

Zadania (funkcje) systemu bankowego:

- przyjmowanie depozytów,
- udzielanie kredytów,
- świadczenie usług płatniczych,
- kreacja pieniądza,
- utrzymywanie płynności finansowej w gospodarce,
- inwestowanie i zarządzanie aktywami,
- zarządzanie ryzykiem finansowym (np. banki oceniają zdolność kredytową klientów),
- poddawanie się regulacjom i przestrzeganie prawa,
- finansowanie sektora publicznego (np. poprzez zakup obligacji skarbowych),
- tworzenie i wdrażanie innowacji finansowych (np. bankowość internetowa, cyfrowe portfele czy blockchain).

Podmioty systemu bankowego:

- Banki komercyjne
- Banki inwestycyjne
- Banki centralne
- Instytucje pozabankowe
- Agencje regulacyjne i nadzorcze
- Organizacje międzynarodowe
- Klienci banków

Dwuszczeblowa struktura systemu bankowego:

- System bankowy
 - Bank centralny
 - Banki komrcyjne

Funkcje banku centralnego – ujęcie klasyczne:

- Wyłączność prawa emisji BC jest odpowiedzialny za kontrolę, nadzór nad produkcją pieniądza oraz dbanie o jego integralność i bezpieczeństwo.
- Bank Państwa BC obsługuje gospodarkę finansową władz publicznych.
- Kredytodawca ostatniej instancji (bankier banków) –
 BC pełni rolę banku dla innych banków
 komercyjnych Udziela kredytów instytucjom
 bankowym w trudnych sytuacjach finansowych i
 nadzoruje ich działania.

Funkcje banku centralnego – ujęcie współczesne:

- Kształtowanie i realizacja polityki pieniężnej,
- Emisja banknotów i regulowanie obiegu pieniężnego,
- Organizacja systemu rozliczeń pieniężnych,
- Finansowa obsługa stosunków gospodarczych państwa z zagranicą,
- Bankowa obsługa budżetu państwa,
- Kredytodawca ostatniej instancji.

Niezależność NBP:

Niezależność BC odnosi się do stopnia, w jakim BC może działać i podejmować decyzje niezależnie od wpływu rządu czy innych instytucji politycznych. Ta niezależność jest kluczowa dla efektywnego prowadzenia polityki pieniężnej oraz zapewnienia stabilności finansowej.

Niezależność BC:

- Instytucjonalna (Odnosi się do określania trybu powoływania i odwoływania organów NBP)
- Funkcjonalna (NBP sam ustala funkcje/cele/zadania)
- Finansowa (Dochody z prowadzenia polityki pieniężnej, operacji otwartego rynku, inwestycji rezerw walutowych oraz emisji waluty. Zyski NBP mogą być wykorzystywane na cele, takie jak

utrzymanie stabilności finansowej, nadzór nad systemem bankowym i kontrola inflacj)

NBP – podstawa prawna:

Podstawę prawną NBP stanowi ustawa z dnia 29/8/1997 o Narodowym Banku Polskim, która została później wielokrotnie aktualizowana. Ustawa ta określa status, cele, funkcje, strukturę organizacyjną, działalność oraz inne istotne aspekty działania Narodowego Banku Polskiego.

RPP – Rada Polityki Pieniężnej:

W skład Rady Polityki Pieniężnej wchodzą Przewodniczący Rady, którym jest Prezes NBP oraz 9 członków, powoływanych w równej liczbie przez:

Prezydenta, Sejm i Senat RP.

Cele NBP:

- Stabilność cen
- Stabilność systemu finansowego
- Utrzymywanie stabilności kursu walutowego i zarządzanie rezerwami walutowymi
- Rozwój gospodarczy
- Podejmowanie działań w celu zapewnienia płynności systemu finansowego
- Kontrola polityki pieniężnej

Elementy polityki pieniężnej NBP:

- Stopy procentowe
- Operacje otwartego rynku
- Rezerwy obowiązkowe
- Cel inflacyjny
- Komunikacja i transparentność

Stopy procentowe:

- Referencyjna kształtuje całą strukturę stóp procentowych w kraju. NBP ustala tę stopę referencyjną i jest ona podstawą dla innych stóp procentowych na rynku.
- Depozytowa określa stopę procentową, jaką banki komercyjne otrzymują za przechowywanie swoich nadwyżek pieniężnych w NBP. Jest to narzędzie regulacyjne, które może wpłynąć na płynność sektora bankowego.

- Redyskontowa weksli stosowana w transakcjach bankowych, gdzie NBP odkupuje weksle handlowe od banków komercyjnych. Stopa redyskonta określa koszt finansowania dla banków.
- Lombardowa określa maksymalną stopę
 procentową, jaką banki komercyjne mogą uzyskać z
 kredytu od NBP, zabezpieczając swoje aktywa jako
 zastaw.
- Dyskontowa weksli naliczana w momencie przyjęcia przez bank centralny od banków komercyjnych wcześniej dyskontowanych weksli.

Rezerwy obowiązkowe:

NBP określa wielkość rezerw obowiązkowych, czyli procent depozytów bankowych, które muszą być przechowywane w banku centralnym. Zasady dotyczące rezerw obowiązkowych mogą ulegać zmianom w zależności od sytuacji ekonomicznej i potrzeb polityki pieniężnej.

Rezerwy obowiązkowe mają na celu:

- kontrolę płynności
- wykorzystanie narzędzi polityki pieniężnej
- stabilizacja systemu bankowego

Cel inflacyjny:

NBP określa **poziom docelowej inflacji**, który jest wyrażany jako procentowy zakres (**2,5% z możliwym odchyleniem** +/- **1 pp**). Przedstawianie i komunikowanie takiego celu pomaga inwestorom, przedsiębiorstwom i ogółowi społeczeństwa lepiej przewidywać przyszłe zmiany cen i dostosowywać swoje działania ekonomiczne.

Cele polityki pieniężnej:

- Stabilność cen
- Stabilność finansowa
- Wzrost gospodarczy
- Pełne zatrudnienie lub minimalizacja bezrobocia
- Stabilność kursu walutowego
- Równowaga budżetowa (wspieranie równowagi fiskalnej)